

Núm. de Protocol: 2000038/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000099/2015

AUTE 36-2018

PARTS:

Demandant incidental: COMÚ X

Representant: Sra. E.C.C.

Advocada: Sra. L.R.G.

Demandats incidentals: Sr. A.R.P.
Sr. M.M.T.
Sr. R.O.G.
Sr. P.B.L.
Sr. J.L.M.
Sr. J.J.D.S.
Sr. I.F.N.
Sra. D.C.M.
Sr. C.B.P.
Sra. M.E.C.L.
Sr. J.M.G.
Sr. C.M.A.
Sr. J.M.O.G.
Sr. J.A.V.
Sra. L.P.M.
Sr. J.C.R.
Sra. S.S.L.
Sra. T.C.S.B.
Sra. M.R.I.
Sr. J.J.C.R.
Sr. D.M.I.
Sra. G.L.B.
Sra. S.C.V.
Sr. S.G.G.
Sr. X.V.M.
Sra. L.O.C.
Sra. M.I.M.M.
Sra. M.C.R.A.
Sra. D.R.R.
Sr. J.S.T.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Sr. B.M.Q.L.
Sr. A.H.R.
Sr. A.O.G.
Sr. M.L.S.
Sr. J.C.R.
Sr. D.M.S.
Sr. D.B.N.
Sr. N.D.J.
Sr. M.M.M.
Sr. J.D.S.

Representant: Sra. P.M.M.
Advocat: Sra. M.C.O.

Demandat incidental: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. C.P.S.
Advocada: Sra. S.V.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ
M. I. Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, vint de juliol de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000038/2015**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 48-2018, de 18 de maig, va estimar el recurs d'apel·lació interposat pels agents contra la sentència del Tribunal de Batlles de 21 de setembre de 2015 i va declarar que els actes impugnats d'aplicació de l'Ordinació de creació de la mútua dels agents de circulació i atenció ciutadana del Comú X no eren ajustats a dret i, en conseqüència, els va anul·lar.

2.- La representació del Comú ha formulat incident de nul·litat contra l'esmentada sentència, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) S'han vulnerat els drets a un procés degut i a la defensa, ja que s'ha inaplicat *de facto* l'article 36 de la Llei 8/2005 sense plantejar un procés incidental d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional, cosa que ha impedit a la part promotora de l'incident, així com a d'altres institucions, defensar les seves respectives posicions.

b) S'ha vulnerat igualment el dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, ja que no és procedent anul·lar una norma legal per la via de la seva interpretació. Això comporta, a més, la subsistència de la norma legal en detriment del principi de seguretat jurídica.

3.- La representació de la part agent s'ha oposat a la demanda incidental en base a les següents al·legacions:

a) La constitucionalitat de l'article 36 de la Llei 8/2005 ja ha estat discutida en el sí d'aquest procediment, de manera que no hi ha cap vulneració del dret a la defensa, ja que les parts han pogut realitzar les al·legacions que han considerat necessàries.

b) No és cert que la sentència impugnada hagi anul·lat la norma legal, sinó que n'ha fet una correcta interpretació respectuosa amb els drets protegits per la Constitució.

c) No és possible dictar una nova sentència que confirmi la de primera instància, atès que aquest pronunciament ja va ser anul·lat pel Tribunal Constitucional en el recurs d'empara interposat en el seu dia per la part agent.

4.- La representació del Govern s'ha manifestat conforme amb les pretensions del Comú i ha sol·licitat que s'estimi l'incident de nul·litat promogut per aquest darrer.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Pel que fa al primer dels motius d'impugnació que articula el Comú X, que considera que no s'ha seguit el procediment aplicable, s'han de fer dues consideracions. En primer lloc, que no és possible desestimar el recurs d'apel·lació de la part agent i confirmar tots els extrems de la sentència del Tribunal de Batlles, ja que això comportaria contradir els pronunciaments de la sentència del Tribunal Constitucional de 20 de desembre de 2016, que va anul·lar l'anterior sentència dictada en aquests termes en el present rotlle d'apel·lació.

En segon lloc, que no es pot retreure que no s'hagi plantejat un procés incidental d'inconstitucionalitat en relació amb l'article 36 de la Llei 8/2005, atès que aquesta qüestió ja va ser plantejada en el seu dia per aquesta Sala, però no va ser admesa a tràmit en virtut de l'acte del Tribunal Constitucional de 15 de gener de 2018. No es pot pretendre ara que aquesta Sala introdueixi uns nous arguments sobre la possible inconstitucionalitat d'aquell precepte, quan les consideracions sobre aquest punt van ser resoltes pel propi Tribunal Constitucional en la sentència de 20 de desembre de 2016. En altres paraules, no es pot compel·lir a aquesta Sala a tenir dubtes sobre la constitucionalitat d'una llei, ja que això subvertiria completament el mecanisme que preveu l'article 100 de la Constitució, que està a disposició precisament dels tribunals ordinaris de justícia.

En conseqüència, no es pot considerar que s'hagi vulnerat el dret a un procés degut i a la defensa.

Segon.- Quant a la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, cal precisar que la sentència impugnada no ha inaplicat l'article 36 de la Llei 8/2005, sinó que n'ha fet una interpretació coherent amb el contingut de la sentència del Tribunal Constitucional de 20 de desembre de 2016.

Com va dir aquesta sentència *“no es pot considerar conforme a la Constitució l'execució d'una llei ordinària que genera un desequilibri financer significatiu pels funcionaris, cosa que succeeix en cas d'aplicar-se l'article 36 esmentat”*. Com es va dir igualment, *“un sistema de protecció social pertinent necessita no fer suportar de manera desequilibrada als assalariats la seva posada en marxa. Aquesta conclusió ve reforçada pel fet que en aquesta causa es troba igualment en joc el dret a la llibertat d'associació, reconegut a l'article 17 de la Constitució, que implica permetre als individus triar d'afiliar-se o no a qualsevol tipus d'organització sigui quin sigui el seu objecte”*.

D'acord amb aquests pronunciaments del Tribunal Constitucional, s'ha interpretat el precepte legal, ja que, com diu el referit Tribunal *“cal atorgar prioritat, sobre la literalitat de la llei ordinària, al respecte dels drets constitucionals, els quals vinculen de manera immediata als poders públics “a títol de dret directament aplicable” (article 39.1 de la Constitució)”*.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest incident de nul·litat.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que promou el Comú X contra la sentència núm. 48-2018, dictada per aquesta Sala el 18 de maig de 2018. Sense costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.